отиди да отвори, а бабата на бързо отри очите си, когато бяхме още влизрни. Сядъ малко Цвета се завърна и подиръ ѝ влязоха двамъ офицеринъ и солдатинъ. Цвета бяше блудна. Видра се, че бяше уплашена. Офицерина яви, че той е раненъ въ крака и че за нѣколко дена той ще ѝ обезпокои съ присѣтствието си. Майката и дъщерята нищо не можаха да продумать. Офицерина зачудено ги ~~гледа~~ изгледа и каза, че ако тѣмъ се не иска негово високопреосвященство, тѣй е готовъ сѣщата минута да остави къщата имъ. Старата бѣ за продума поведи солдатинтъ въ двѣтѣ си празднични стаи и имъ каза че до ~~утрото~~ когато искаръ сѣ свободни за прозиждѣтъ подъ нѣй-наша стрѣха..

II.

Изминаха се три дена. Левицкий — прозвището на офицерина — не оставаше отъ постелката си и страдаше отъ треска. Докторъ всѣки день дохождаше да го наглежда и даваше нужнитѣ заповѣди. Цвета помагаше на солдатина, когато трѣбваше да се отмие и превърже раната на Левицки.